

idet det kommer til at afhænge af Kommunerne, om Koncession skal gives, eller om Sagen skal indbringes for Lovgivningsmagten. Som Følge deraf bliver Stillingen efter Folketingets Vedtagelse en helt anden. — I Lovforslagets § 3 var der af Regeringen foreslaaet, at der kunde ydes en Fjerdedel af Kapitalen fra Staten, deri indbefattet Ekspropriationsudgifter, idet man vilde komme bort fra den gamle Regel her, at Ekspropriation holdes uden for den øvrige Del af Anlægget, da Udgifterne til Anlægget i Virkeligheden ere en Helhed, Ekspropriationen indbefattet. I Folketinget har man bortskaaet Ekspropriationen, men forhøjet Statstilskuddet til $\frac{1}{5}$.

Man har i § 6 gjort den Forandring, at man har indsat Ekspropriationsreglerne af 10de Marts 1861, medens man i Lovforslaget har foreslaaet dem af 5te Marts 1845.

Med Hensyn til Forbeholdet under § 7, at Staten har Ret til at overtage Anlægget, var der endelig af Regeringen foreslaaet det tyvedobbelte Beløb som Indløsningssum; her er vedtaget det femogtyvedobbelte. Endvidere har man udteent den velbestemte Laaneparagraf, nemlig af Meddelelsen af Koncession er afhængig af, at de Midler, der anvendes fra Statskassens Side, kunne tilvejebringes ved Laan. Endelig har man i den sidste Paragraf begrænset Lovens Gyldighed, saaledes at den ophører den 1ste Oktober 1895, og fastsat de Statsbidrag, der kunne gives til private Anlæg, til tilsammen 2 Millioner Kroner. Jeg har for øvrigt ikke gjort Indvendinger imod disse Ændringer i § 9.

Jeg har hermed i al Korthed gjort Rede for Hovedpunkterne, men naturligvis ikke for hver enkelt Ændring, der er gjort i Forslaget, saaledes som det er fremsat af Regeringen, og saaledes som det er vedtaget af Folketinget, og jeg skal for Tiden indskrænke mig hertil.

Breinholt: Jeg skal ikke komme ind paa at tolke en almindelig udbredt Anskuelse her i Tinget, men kun udelukkende for mit eget Vedkommende sige, at jeg ikke nærer nogen overdreven Sympati for det Lovemne, der omhandles i det foreliggende Lovforslag. Til Trods for den højtærede Ministers Forklaring forstaar jeg egentlig

ikke ret, hvad der skulde formaa Rigsdagen til at give Afkald paa sin hidtidige Magt og Myndighed, i alt Fald Indflydelse paa Lovemner, som Koncession til Jærnbaner, der altid har vakt levende Interesse baade i og uden for Tingene. Dette i al sin Korthed om det almindelige.

Ser jeg derimod paa det enkelte i Lovforslaget, da skal jeg kun indskrænke mig til at sige, at efter den Stikkelse, Lovforslaget har faaet i det andet Ting, forekommer det mig ganske vist, at nu er det, hvad jeg vil kalde „ein harmloses Ding“. Thi efter Bestemmelserne i § 3 anvises den ganske underlige Udvej, at ingen Koncession kan udstedes af Ministeren, medmindre de kommunale Raad ere hørte, og selv et eneste enkelt Sogneraad, der har noget at indvende mod en Bane eller en Banelinies Retning, vil kunne nødvendiggøre, at Ministeren ikke kan give den Koncession, Loven agter at tilstaa ham, men at den maa forelægges Rigsdagen. Jeg kunde altsaa snarere maaske i Stedet for som en Udvej betegne det som en Omvej, hvorefter Sagen vender tilbage til Rigsdagen igen, og for saa vidt ere mine Betæneligheder jo noget hævede.

Der kunde være en Del andre Enkeltheder at drage frem, men da jeg gaar ud fra, at dette Lovforslag vil blive undergivet en nærmere Prøvelse, skal jeg blot indskrænke mig til endnu at nævne en eneste Enkelthed, ikke en Enkelthed, som findes i Lovforslaget, men en Enkelthed, som mangler der, nemlig en Laaneparagraf. Uden en saadan antager jeg og tør jeg vistnok antage for givet, at dette Lovforslag har meget, saa Chancer til at kunne gaa igennem i dette Ting.

Det er i stor Korthed blot de Anskuelser, som jeg nærer over for det foreliggende Lovforslag.

Th. Nielsen: Ja, det Lovforslag, her er til Behandling, turde vel være Frugten af de Erfaringer, man har gjort ved Behandlingen af de mange Forslag, der have været fremme i en Række om private Jærnbaneanlæg. Det kan jo ikke nægtes, at Fremgangsmaaden, den Maade, man har stillet de private Anlæg paa, har været meget forskellig i Henseende til Statstilskud, idet man snart har givet et meget stort Tilskud snart saa godt som ingen Ting, og under-